

Ewa Lipska

Megköszönöm az életnek

Megköszönöm az életnek
hogy fölém hajolt.
Egy kávéskanálnyi napot lehelt
ha felfaltam a nyarat.
A többi gyerek kiáltozva sárkányt eregetett.

Amikor meghaltam értem élt.
Amikor éltem meghalt értem.

Megköszönöm az életnek
hogy szerette bennem a szerelmet.
Ma is lenyűgöz egy madár röpte
ahogy beszélgetésünktől vonzva lehull.

És ezt a verset is felé emelem
melybe túl sok cukor került.
Vagy túl kevés a szférák zenéjéből.

Sprint

Futás a legrövidebb távon.
Az indítópisztoly kilő minket a tér pompájába.

Még csak nem is hallatszott a lövés.
A hang a rajtolók számára
kiknek fülét már benőtte a moha.

Előttünk a futópálya. Gátak nélkül.
Temetői küzdőtér. Igazi sportszellem.

Ne rettegjeteK.

Ők akik előttünk futottak
békében alszanak
nevük betűiből pedig
kirajzolódik az ég.

Szobor

Szobor. A részvét kiárusítása.
A megkövezett emlékezet
melyre kiránduló iskolások ülnek
előhúzva éhséggel megkent szendvicseiket.

A meglapuló galambok
pernyi turbékolása.

A beton félelme
a halál giccse
és az áldozatok magánya.

Aszály

Fejemben oly hatalmas az aszály,
hogy vigyáznom kell,
tűzbe ne hintsem
az emlékezetemet.

ŐSZ

Nekikezdünk az ősz leírásának.
Pedánsan. Falevélről falevéltre.
Színt szín után.
A köd kínját a kereszten.
Szitál felém a hangod.

Körénk tekeredik a téma.
A dallam megsárgult zúgása.
A vörhenyes hajnaltól szerelmesen
tésztát főzünk.

És újra
forr
a régi pillanat
mint akkor
amikor
forró nyomon üldöztük
a fagyos őszt.

Fej

A fejem.
Méhekkel teli gondolatok.
Zsibonganak a távollévők.
Tengernyi sok zaj
egészen reggelig.

Legkedvesebb könyveimből
előlépnek
Grant kapitány gyermekei.
Lapról lapra járkálnak.
Száraz szavak zörögnek a léptük alatt.

Utánuk legvégül csend
még nem halálos
még nem síri.

Csend
melynek sarkában
semmivel sem összetéveszthető
félelmet ápolgatok
ama végső órára.

Zsille Gábor fordításai

Ewa Lipska (1945) krakkói költőnő, műfordító, szerkesztő. Festészetet tanult a krakkói Szépművészeti Főiskolán. Költői pályája a hatvanas évek végén indult, az úgynevezett '68-asok csoportjához tartozik. A rendszerváltást követően a bécsi Lengyel Nagykövetség kulturális attaséjaként szolgált, majd az ottani Lengyel Intézetet igazgatta. Verseit számos nyelvre lefordították – magyarul is olvasható egy Kerényi Grácia fordította válogatás (*Ewa Lipska versei*, Európa Kiadó, 1979), illetve huszonöt verse szerepel a *Mők, kezdőknek és haladóknak* (Parnasszus Könyvek, 2003) című antológiában, Zsille Gábor fordításában.